

mærkninger om betydelige Straffedomme, forekommer mig ikke at være konsekvent. Bestemmelsen er ganske vist for saa vidt af mindre Betydning, end det ved første Betragtning kunde synes, som der, hvad der vil erindres, i almindelig borgerlig Straffelovs § 16 findes en Forkrift om, at Udlændinge, der straffes her i Landet, naar de have paadraget sig en betydeligere Straf, blive at udvise. Dette gjælder ubetinget, naar det er Fremmede, der ikke have opholdt sig her i 5 Aar, der idømmes Straf af offentligt Arbejde, men selv om det er Vand- og Brødsstraf, der er bleven idømt, kan Udvisning finde Sted, naar den Paagjældendes Forhold kvalificerer ham dertil, og han tidligere her i Landet eller i Udlandet er idømt Straf for Overtrædelser.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 16, at Vedkommende kan melde sig hos Sognefogderne i Stedet for til Politimesteren, naar han ikke befinder sig i det Sogn eller den Kjøbstad, hvor Politimesteren selv opholder sig, skal jeg ganske henstille, om man vil vedtage det eller ikke. Forsaavidt man anser det for at være det Heldigste, at Anmeldelsen sker til Politimesteren, vil det ses, at Endringsforslaget Nr. 16 snarere end at føre i den formentlig ønskelige Retning vil føre i den modsatte. Efter Regjeringens Forslag vil Paagjældende ikke være i Stand til at melde sig til Sognefogden i Stedet for til Politimesteren, naar han vel befinder sig udenfor Kjøbstaden eller det Sogn, hvor Politimesteren selv bor, men dog ikke i en Miles Afstand fra Politimesterens Opholdssted. Dette er ganske vist af temmelig ringe Betydning. — Ikke heller finder jeg nogen Grund til at dvæle ved den Ændring, der omhandles i Forslaget under Nr. 17, som gaar ud paa, at Landpolitiasjisterne ikke skulle kunne modtage den Slags Anmeldelser, hvorom her er Spørgsmaal. — Forslaget under Nr. 18 skal jeg erkende kan være ganske heldigt. — Hvad Forslaget under Nr. 19 angaar, tillader jeg mig at bemærke, at det egentlig bestaar af to Dele. Den første Del gaar ud paa, at sidste Punktum i Lovforslagets § 9 skal udgaa, og den anden Del paa, at der skal sættes Noget i Stedet derfor. Hvad det Første angaar, nemlig at det sidste Punktum af Paragrafen udgaa, har jeg forsaavidt ikke Noget at erindre derimod, som jeg selvfølgelig gaar ud fra, at det altid vil staa i Politimyndighedernes og altsaa navnlig i den øverste Politimyndigheds Magt at foreskrive saadanne Regler, som maatte anses for at være heldige paa dette Omraade, navnlig altsaa ogsaa at give Paalæg til de Vedkommende om at gaa frem paa den Maade, som er foreskrevet i Lovforslagets § 9 sidste Punktum. Derfor det høje Landsting altsaa vil udstemme dette Punktum i Lovforslagets § 9, er det Noget, som ikke vil være til Hindrer for, at Justitsministeren, dersom han anser det for rigtig at gaa frem paa den der bestemte Maade, da kan foranledige, at dette sker. Naar det er optaget i Lovforslaget,

hvad der forsaavidt ikke behøvedes Lovhjemmel for at bringes til Veie, er dette netop begrundet i den Betragtning, som den ærede Ordsfører gjorde gjældende til Forpar for det Forslag, som er stillet under Nr. 19, idet han nemlig sagde, at det var af stor Interesse, at Politiet stadig kunde være vidende om de Personer, hvorom her er Spørgsmaal, ere eller have været paa et Sted. Det var netop, for at Politimesteren til enhver Tid kunde være au fait med, hvorvidt de Personer, som han har givet Passerjebillet til Ophold i hans Jurisdiktion, ere eller ikke ere i et eller andet Sogn, at jeg har troet, at det var hensigtsmæssigt at udtale som en Forpligtelse, at der strax fra Sognefogden skulde gjøres Indberetning til Politimesteren om de Paategninger, han havde gjort med Hensyn til disse Personers Ophold; men jeg gjentager dog, at jeg ikke lægger Vægt paa, om dette beholdes i Loven, da det Fornødne kan iværksettes ad anden Veie. Naar Forslaget under Nr. 19 endvidere gaar ud paa, at man skulde udtale, at Sognefogden skal gjøre Anførsel i en skematisk Protokol, der anstafes paa Politistasjens Regning, da har jeg forsaavidt ikke Noget imod denne Regel, den kan være ganske hensigtsmæssig. Jeg har kun det at indvende mod Forslaget, at det forekommer mig, at denne Regel er af et saa specielt administrativt Indhold, at den neppe med Rette har sin Plads i Loven. Det forekommer mig, at, om det skal være skematisk eller ikke skematisk Protokoller, der bruges, om Paategningerne bringes tilstede paa den ene eller den anden Maade, er Noget, som med fuldstændig Rolighed kan overlades til den øverste Politistyrkelse. — Forslaget under Nr. 20 til § 10 betragter jeg som en Redaktionsændring, og forsaavidt har jeg ikke Noget imod det, om jeg ikke just anser det for at være ubetinget nødvendigt. Hvad Forslaget under Nr. 21 angaar, har jeg ikke nogen Betænkthed mod Forslagets Indhold af den Grund, som er anført i det ærede Udvalgs Betænkning, den nemlig, at Sognepræsten kunde miste nogle 12-Skillinger som Følge af dette Forslag. Ikke heller har jeg Betænktheder hente fra den Side, at Karakteren af Anmeldelserne, saaledes som de nu ere foreskrevne, bliver noget forandret derved, at Anmeldelsen gik over fra Sognepræsten til Sognefogden. Jeg erkender nemlig, at det i og for sig er naturligt, at disse Anmeldelser faae den Karakter, som er en Følge af, at de ske til Politiet, Sognefogden, istedetfor til Præsten. Naar jeg ikke desso mindre har nogen Tvivl, om det er rigtigt at vedtage dette Ændringsforslag, er denne Tvivl væsentlig af en formel Natur. Det er jo saa, at man her optager et lille Stykke Lyendelov i Loven om Tilfyn med Fremmede, og herimod vilde der maasse under andre Omstændigheder ikke kunde være noget Væsentligt at erindre; men jeg maa her atter komme tilbage til, hvad jeg tillod mig at nævne før, at det vel er